

DR. PETROVICS ISTVÁN: A "RÉGI" AETAS

Egy lassan a feledés homályába merülő hallgatói kiadvánnyal kapcsolatosan szeretnék néhány gondolatot papírra vetni afféle megkésett ismertetés gyanánt, amely ugyanakkor - bár furcsának tűnhet - egy új vállalkozás üdvözlése is egyben. Az alkalmat ugyanis nem egyszerűen az a tény szolgáltatja, hogy idestova tíz éve jelent meg a JATE BTK történelem szakos hallgatói időszak kiadványának, az "Aetas"-nak az utolsó száma, amely már önmagában is kiváló lehetőséget biztosíthatna a nosztalgiazásra, hanem az újraindulás örömteli reménye. Amikor 1973-ban az "Aetas" szerkesztősége utjára bocsátotta a lapot, még azt kellett írnia a beköszöntőben: "egyetemünkön hasonló jellegű próbálkozásnak nincsenek hagyományai." Ma már - talán szerencsére - más a helyzet.

Persze, a hagyományon kívül egyébre is szükség van. Többek között vállalkozó szellemű hallgatókra, akik szabadidejük tekintélyes részét feláldozva buzgólkodnak a cikkek megírásán, szerkesztésén, közzétételén. Szerencsére ebben akkor sem volt, és most sincs hiány. Annál inkább jelentettek problémát az anyagiak, hisz az egykori "Aetas" halálát lényegében egy helyesnek nehezen minősíthető takarékosági rendelet okozta, nem pedig a kezdeti lendület kifulladására, vagy az érdeklődés csökkenésére. Bár az ország gazdasági helyzete számottevően nem javult az elmúlt évtizedben, mégis jó lenne bizakodni, s nem a gyülekező viharfelhőkre gondolni...

A hagyomány bizonyos értelemben kötelez. Részben ezért, részben pedig amiatt, hogy az említett kiadvány egyes példányai a folyóiratolvasók polcairól eltűnőfélben vannak, poroljuk le egy kicsit a régi számokat, s nézzük meg, miről is olvashatunk bennük! /Az az érzésem, bár lehet, hogy tévedek: az "eltűnés" a lap népszerűségével, keresettségével, s utólagos beszerzésének nehézségével hozható kapcsolatba./

Kétségtelen, hogy a jelen sorok írója, aki valamikor hosszú éveken keresztül a szerkesztőség tagjainak egyike volt, nem kis elfogultsággal veszi kézbe az egyes számokat. Remélhetőleg az olvasó megbocsátja ezt neki. De az elfogultság ellenére vallom, hogy a szerkesztőség helyes és lényeges elvet fogalmazott meg akkor, amikor leszögezte: a kiadvány fő célkitűzése a hallgatók tudományos munkájának segítése. Ennek jegyében biztosított fórumot a lap az egyes hallgatói dolgozatoknak, igyekezett tájékoztatást adni a különböző diákkörök munkáinak, s törekedett együttműködés kiépítésére más felsőoktatási intézmények történelem szakos hallgatóival. Áthallgatás ide vagy oda, az izoláltság, egymás munkájának nem kellő ismerete még napjainkban is komoly problémaként jelentkezik! E téren tehát még ma is akad tennivaló bőven. Élénken reagált a lap az egyes tanszékek szakmai munkáján túl a tudományos élet újdonságaira, s így a provincializmus buktatóját is sikerült elkerülnie. Ugyanakkor, hallgatói kiadványról lévén szó, nem kis teret kapott a diákok mindennapi életének és munkájának bemutatása, valamint a szakmai érdekvédelem kérdése. Kétségtelen, mindez "élettel" töltötte meg a lap hasábjait. Nem beszélve a Hi-Hi-story című rovatról, amely a magyar őstörténet délibábos elméleteinek bemutatása során számos derűs percet szerzett az olvasónak.

De komolyra fordítva a szót : van az "Aetas"-nak unikumnak tekinthető száma is . A másodikra gondolok, amelyben a hallgatók az egyetem két kiváló oktatójának, Wittman Tibornak, valamint a művészettörténész és festőművész Lehel Istvánnak állítottak emléket. A két kiváló személyiség pályájának felvázolásán és a személyes visszaemlékezéseken túlmenően ugyanis ez a kiadvány tartalmazza Wittman professzor egyetemi előadásainak gyűjteményét, amelyeket a halálát megelőző három évben tartott. Ezeket a témákat Wittman Tibor önálló publikációkban nem dolgozta fel, de a szerkesztőbizottság gyűjtőmunkája eredményeként mégis lehetőség nyílt arra, hogy bekerüljenek a tudományos vérkeringésbe.

Mindezek után azt hiszem túlzás nélkül állíthatom, mindannyian örömmel látjuk e régi kedves lap "feltámadását". Az új szerkesztőség munkájához pedig a Történész Tanszékcsoport valamennyi tagja nevében sok sikert kívánok.